

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche, soudce Mgr. Tomáše Blažka a soudkyně Mgr. Heleny Konečné ve věci

žalobce: **Centrum pro integraci osob se zdravotním postižením
Královehradeckého kraje, o.p.s.**
Jana Černého 8/28, 503 41 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 18. října 2024, č. j. MPSV
2024/214723-421/1

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a rozhodnutí správního orgánu

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 10. 2024, č. j. MPSV-2024/214723-421/1, jímž žalovaný zamítnul odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Hradci Králové ze dne 4. 9. 2024, č. j. HKA-T-185/2024, kterým prvoinstanční správní orgán podle § 78a odst. 3, 4 a 8 písm. b) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o zaměstnanosti“),

rozhodl tak, že neposkytuje žalobci příspěvek na podporu zaměstnání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce za 2. čtvrtletí roku 2024 (dále také jen „Příspěvek“).

- Hlavní důvod uvedeného výroku spočíval dle názoru žalovaného v tom, že zcela zjevně nedošlo k naplnění jedné z podmínek, kterou správní řád vyžaduje k tomu, aby správní orgán prominul pozdní učinění procesního úkonu, a to podmínky včasného uplatnění žádosti podle § 41 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Žalobce totiž podal žádost o Příspěvek v rozporu se zněním § 78a odst. 4 zákona o zaměstnanosti opožděně (měl tak učinit do 31. 7. 2024), až dne 6. 8. 2024. Dne 21. 8. 2024 pak byla správnímu orgánu I. stupně doručena žádost o prominutí zmeškání podání žádosti o příspěvek. Žalovaný vytkl žalobci to, že dne 6. 8. 2024 mohl a měl současně se žádostí o příspěvek podat i žádost o prominutí zmeškání lhůty k podání této žádosti. Jestliže tak neučinil, nebyly naplněny podmínky stanovené v § 41 odst. 2 správního řádu, aby žádosti o prominutí zmeškání lhůty mohl vyhovět. Žádost o Příspěvek tak nutně musela být posouzena jako opožděná a žalobci Příspěvek nemohl být poskytnut.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

- Ve včas podané žalobě vznesl žalobce několik žalobních námitek.
- První z nich** se týkala problematiky posouzení zdravotního stavu ředitele žalobce (Dr. V.) coby osoby oprávněné podat za žalobce žádost o příspěvek. Skutkový stav byl v tomto směru dle žalobce žalovaným zjištěn nesprávně. Na potvrzení důvodnosti tohoto tvrzení žalobce předložil doplňující zprávu praktického lékaře MUDr. M. L., ze dne 2. 12. 2024, časově zcela korelující s rozhodným obdobím v létě 2024. Ředitel žalobce je navíc osobou se zdravotním postižením. K tomu žalobce připojil zprávu Meteorologické stanice ČHMÚ Hradec Králové o extrémně vysokých letních teplotách v rozhodném období ve 2. polovině července 2024. Je tedy dle jeho názoru zřejmé, že v 15denní lhůtě po odpadnutí překážky, která spočívala ve zdravotním stavu ředitele žalobce, podal jak žádost o prominutí zmeškání úkonu ze závažných důvodů, tak učinil zmeškaný úkon.
- Ve **druhé žalobní námitce** žalobce projevil nesouhlas s názorem žalovaného vysloveným v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že zákon o zaměstnanosti neumožňuje přihlédnout k dopadům negativního rozhodnutí na žalobce. Toto stručné konstatování je dle něho v rozporu s judikaturou správních soudů, kterou následně specifikoval. Negativní rozhodnutí totiž může vést k finanční nestabilitě žalobce, který zaměstnává osoby se zdravotním postižením. Žádost o příspěvek přitom byla ze strany žalobce řádně podávána a proplácena více jak 20 let. Jednalo se o první drobné pochybení, zpoždění o 5 dnů. Pokud se správní orgány dopady negativního rozhodnutí na žalobce a situací v organizaci nezabývaly, pochybily.
- Podstatou **třetí žalobní námitky** byla tvrzení žalobce ohledně splnění podmínek pro přiznání příspěvku za 2. čtvrtletí roku 2024 dle zákona o zaměstnanosti. Žalobce dle svého přesvědčení doložil, že v organizaci pracuje více než 50 % osob se zdravotním postižením. Stejně tak doložil v 15denní lhůtě po odpadnutí překážky žádost o prominutí zmeškání úkonu z důvodu zdravotního stavu svého ředitele. Žádost o Příspěvek doložil všemi potřebnými listinami.
- Ve **čtvrté žalobní námitce** se žalobce věnoval institutu nepřiměřené tvrdosti zákona, který by v posuzovaném případě měl být dle jeho přesvědčení aplikován.

8. Žalobce tak ze shora uvedených důvodů považoval napadené rozhodnutí za nezákonné, žalovaný při jeho vydání pochybil po stránce skutkové i právní, a to z důvodu nesprávného posouzení v textu analyzovaných otázek vyplývajících z hmotného i procesního práva a rovněž z důvodu porušení zákonem stanovených zásad pro činnost státních orgánů. Nesprávný právní názor žalovaného je v rozporu s vnitrostátními právními předpisy, ale také s ústavním pořádkem České republiky o právu na ochranu zdraví a na zdravotní pomůcky za podmínek, které stanoví zákon /čl. 31 Listiny základních práv a svobod ČR/.
9. Závěrem žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

10. Žalovaný v úvodu svého vyjádření zdůraznil, že relevantním důvodem pro neposkytnutí Příspěvku byla opožděnost žádosti o něj, neboť tuto žalobce podal po uplynutí lhůty stanovené v § 78a odst. 4 zákona o zaměstnanosti, přičemž nedodržení lhůty nebylo možno prominout pro nesplnění podmínek obsažených v § 41 odst. 2 správního řádu.
11. Proto skutečnosti a návrhy na provedení důkazů týkajících se zdravotního stavu ředitele žalobce vyhodnotil jako irelevantní. Toliko nad rámec potřebného pak konstatoval, že ani ze žalobcem doložených listin nelze seznat, že by zdravotní stav ředitele žalobce mohl bránit tomu, aby žádost o Příspěvek, resp. žádost o prominutí zmeškání úkonu, podal včas. K žalobě předkládaná lékařská zpráva byla opatřena až 2 měsíce po vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný tak na ni nemohl nijak reagovat. Ani z jejího obsahu ale neplyne nemožnost žalobce podat žádost o Příspěvek, resp. žádost o prominutí zmeškání úkonu, v zákonných lhůtách.
12. Žalovaný nesdílí názor žalobce, že mohl a měl přihlédnout i k jiným skutečnostem, než které pro řízení o příspěvku stanoví zákon o zaměstnanosti. Jestliže ten zohlednit důsledky nepřiznání příspěvku neumožňuje, pak si takovou „normu“ nemůže správní orgán domýšlet, jakkoliv by z lidského hlediska bylo možno mít pro důsledky nepřiznání příspěvku pochopení. O to bdělejší měl žalobce být a podat žádost o Příspěvek včas, a nemohl-li tak pro vážnou překážku učinit, měl a mohl ve lhůtě 15 dnů po jejím odpadnutí řádně požádat o její prominutí, což se nestalo. V souvislosti s touto žalobní námitkou odkazované judikáty Nejvyššího správního soudu jsou dle žalovaného zcela nepříhodné, protože se týkají zcela odlišných otázek.
13. Žalovaný zopakoval, že žalobce nesplnil podmínku včasného podání žádosti o Příspěvek, to bylo hlavním důvodem pro jeho nepřiznání. Případné splnění ostatních podmínek tak je pro posouzení věci bez relevance.
14. Rovněž tak zdůraznil, že zákon o zaměstnanosti neumožňuje prominout z důvodu nepřiměřené tvrdosti zákona nesplnění podmínky včasného podání žádosti o příspěvek.
15. Proto navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Jednání soudu

16. Při jednání soudu dne 4. 3. 2025 setrvaly obě strany sporu na svých dosavadních postojích a návrzích. Soud vyhověl návrhu strany žalující a doplnil dokazování provedením těch listinných příloh žaloby, které nebyly součástí správního spisu. Jednalo se o lékařskou zprávu MUDr. M. L. ze dne 2. 12. 2024 o zdravotním stavu ředitele žalobce Dr. V.,

o zprávu Českého hydrometeorologického ústavu ze dne 1. 10. 2024 o průměrných denních teplotách a vlhkosti vzduchu, o maximální a minimální denní teplotě vzduchu a o denním úhrnu srážek z meteorologické stanice Hradec Králové, Svobodné Dvory v období od 15. 7. 2024 do 31. 7. 2024, včetně biopředpovědi pro uvedené období pro oblast č. 4 (tedy mimo jiné pro Hradec Králové), a o vyjádření bývalého ředitele žalobce Mgr. J. M.. V reakci na obsah poslední ze shora citovaných listin v jednací síni přítomný Mgr. J. M. soudu sdělil, že se nejedná o jeho vyjádření. Bylo mu sice Dr. V. předloženo k odsouhlasení, ale nikdy tak neučinil. Ví o zdravotních potížích jmenovaného, ale nedokáže posoudit jakou měly souvislost s pozdním podáním žádosti o Příspěvek.

V. Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
18. Právní rámec posuzovaného případu tvoří § 78a odst. 3, 4, a 8 písm. b) zákona o zaměstnanosti, který stanovuje podmínky poskytování příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce. V tomto případě je stěžejní podmínka uvedená v odst. 4, dle které se příspěvek poskytuje čtvrtletně zpětně na základě písemné žádosti zaměstnavatele, která musí být krajské pobočce Úřadu práce doručena nejpozději do konce kalendářního měsíce následujícího po uplynutí příslušného kalendářního čtvrtletí.
19. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že žalobce měl podat žádost o Příspěvek do 31. 7. 2024, žádost však podal až dne 6. 8. 2024, tedy zcela nepochybně opožděně. Dne 19. 8. 2024 prvostupňový správní orgán oznámil žalobci, že ukončil dokazování a současně jej poučil, že podmínka včasnosti podání žádosti o Příspěvek nebyla splněna. V reakci na to podal dne 21. 8. 2024 žalobce elektronicky žádost o prominutí zmeškání úkonu, kterou dne 26. 8. 2024 doplnil a současně znovu požádal o Příspěvek.
20. Dne 4. 9. 2024 vydal prvostupňový správní orgán rozhodnutí, kterým byla žádost o poskytnutí Příspěvku zamítnuta s odůvodněním, že lhůta dle § 78a odst. 4 zákona o zaměstnanosti je lhůtou hmotněprávní, proto žádost o prominutí zmeškání úkonu nepřichází v úvahu. Proti rozhodnutí se žalobce odvolal. Dne 18. 10. 2024 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, v němž nejprve uvedl na správnou míru, že uvedená lhůta je lhůtou procesně právní, aplikace institutu žádosti o prominutí zmeškání lhůty tak je možná (viz rozsudek NSS ze dne 31. 5. 2023, č. j. 9 Ads 63/2023-29). Primárním důvodem zamítnutí odvolání a potvrzení prvoinstančního rozhodnutí tak byla dle žalovaného opožděnost žádosti o prominutí zmeškání lhůty, protože ta nebyla podána současně se zmeškaným úkonem. Navzdory tomuto primárnímu důvodu zamítnutí odvolání (tedy opožděnost žádosti o prominutí zmeškání lhůty) se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 3 a 4 zabýval také existencí důvodů pro prominutí zmeškání lhůty, přičemž dospěl k závěru, že z žalobcem doložených listin nevyplývá, že by žalobci svědčily závažné důvody pro zmeškání úkonu, tedy že by ředitel žalobce nemohl s ohledem na svůj zdravotní stav v době předcházející dni 31. 7. 2024 podat žádost o příspěvek za 2. čtvrtletí roku 2024.

21. Přestože žalobce tuto skutečnost v žalobě neakcentoval, lze ze závěru prvního žalobního bodu dovodit, že brojil rovněž proti nesprávné aplikaci ustanovení § 41 odst. 2 správního řádu ze strany žalovaného, neboť z tvrzení žalobce je zřejmé, že žádost o prominutí zmeškání úkonu nepovažuje za opožděnou.
22. Ustanovení § 41 odst. 2 správního řádu uvádí, že požádat o prominutí zmeškání úkonu účastník může do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit. S požádáním je třeba spojit zmeškaný úkon, jinak se jím správní orgán nezabývá. Zmeškání úkonu nelze prominout, jestliže ode dne, kdy měl být úkon učiněn, uplynul jeden rok.
23. Žalovaný toto ustanovení vyložil tak, že žádost o prominutí lhůty musí být podána společně se zmeškaným úkonem. Žalobce ovšem nejprve učinil zmeškaný úkon a až následně žádost o prominutí zmeškání úkonu, tedy nepodal obě podání současně.
24. Soud k tomu sděluje, že správní řád řeší v § 41 odst. 2 výslovně situaci, kdy byla podána žádost o prominutí zmeškání úkonu, ale současně nebyl připojen zmeškaný úkon. V takovém případě by se správní orgán samotnou žádostí o prominutí zmeškání úkonu nezabýval. Uvedené ustanovení ovšem neřeší situaci opačnou, kdy je podán zmeškaný úkon a není k němu současně připojena žádost o prominutí zmeškání úkonu. Tak jako se stalo v projednávané věci. Ta je ostatně důkazem toho, že k takovým situacím může (z různých důvodů) docházet a dle názoru soudu by měly být v zásadě vykládány nikoliv restriktivně, ale ve prospěch podatele.
25. Podle názoru krajského soudu by žádost o prominutí zmeškání úkonu měla být považována za včasnou, pokud bude podatelem podána sice až poté, co učinil zmeškaný úkon, ale do 15 dnů ode dne, kdy pominula překážka, která podateli bránila úkon učinit.
26. Soud podotýká, že v posuzované věci žalobce neuvedl, kterým dnem překážka, která mu bránila úkon učinit, pominula. Soud tak vyšel ze situace pro žalobce nejpříznivější, tedy že tato překážka nepochybně pominula dnem 6. 8. 2024, neboť v tento den žalobce zmeškaný úkon učinil. Žádost o prominutí zmeškání úkonu pak podal dne 21. 8. 2024, ve shora uvedené patnáctidenní lhůtě. Tedy včas. Její doplnění a opětovné podání žádosti o Příspěvek ze dne 26. 8. 2024 již nejsou pro posouzení této problematiky relevantní.
27. Pokud tedy žalovaný žádost žalobce o prominutí zmeškání úkonu ze dne 21. 8. 2024 posoudil jako opožděnou, jednalo se o nesprávný právní závěr. Bylo proto na místě se zabývat žádostí o prominutí zmeškání úkonu, tedy posoudit relevantnost důvodů, kterými žalobce tuto žádost podpořil. Přestože žalovaný jako hlavní důvod výroku svého rozhodnutí uvedl opožděnost žádosti o prominutí zmeškání úkonu, fakticky se následně těmito důvody zabýval (viz poslední odstavec na str. 3 a první odstavec na str. 4 napadeného rozhodnutí). Uvedený nesprávný právní názor tedy ve výsledku vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí neměl (viz v podrobnostech níže).
28. Žalobce svoji žádost o prominutí zmeškání úkonu odůvodnil odkazy na svůj zdravotní stav, přičemž k tomu doložil následující listiny – posudek o invaliditě prvního stupně ředitele žalobce ze dne 28. 3. 2023, lékařskou propouštěcí zprávu týkající se téže osoby z hospitalizace v období od 20. 3. 2024 do 22. 3. 2024, zprávu z lékařského vyšetření téže osoby ze dne 13. 11. 2023.
29. Žalovaný obsah těchto listin fakticky posoudil a nutno mu dát za pravdu v tom, že se netýkají zdravotního stavu ředitele žalobce v období, kdy měl podat žádost o Příspěvek

(tedy červenec 2024). O jeho zdravotním stavu v červenci 2024 tedy nevyovídají zhola nic. Krajský soud k tomu dodává, že tyto listiny jsou součástí správního spisu, nemusel tedy jimi provádět důkaz a nic mu nebránilo přihlídnout k jejich obsahu a vyhodnotit je.

30. K žalobě žalobce připojil další dvě písemné listiny, kterými navrhl provést důkaz, přičemž soud jeho návrhu vyhověl. Jednalo se o lékařskou zprávu obvodního lékaře (MUDr. M. L.) ředitele žalobce ze dne 2. 12. 2024, z jejíhož obsahu žalobce zdůraznil zejména tu pasáž, v níž je konstatováno, že: „*V uvedeném období – léto 2024 – byl pacient celkově vyčerpán, dekompenzován a dezorientován, což mu bránilo ve vykonávání běžných denních osobních a pracovních povinností. Důsledek je i přiznání IČ.*“ Dále se jednalo o zprávu Českého hydrometeorologického ústavu ze dne 1. 10. 2024 o průměrných denních teplotách a vlhkosti vzduchu, o maximální a minimální denní teplotě vzduchu a o denním úhrnu srážek z meteorologické stanice Hradec Králové, Svobodné Dvory v období od 15. 7. 2024 do 31. 7. 2024. Přiložena byla i biopředpověď pro uvedené období pro oblast č. 4 (tedy mimo jiné pro Hradec Králové). Těmito listinami provedl soud při jednání důkaz. Přílohou žaloby bylo i vyjádření bývalého ředitele žalobce Mgr. J. M., to však nebylo datováno ani jím podepsáno. Soud jím rovněž při jednání provedl důkaz, v reakci na to ovšem jmenovaný soudu sdělil, že se nejedná o projev jeho vůle (viz shora). Ví o zdravotních potížích Dr. V., ale nedokáže posoudit jakou měly souvislost s pozdním podáním žádosti o Příspěvek. K obsahu uvedené listiny tedy soud nepřihlížel.
31. Ani z důkazů provedených při jednání nelze dle soudu dospět k závěru, že ředitel žalobce pro svůj zdravotní stav nemohl v červenci 2024 podat žádost o Příspěvek. Zpráva jeho obvodního lékaře je v tomto směru zcela obecná, kdy podle ní špatný zdravotní stav dotčené osoby měl panovat po celé léto 2024. V srpnu 2024 však, jak plyne ze shora uvedeného, ředitel žalobce úkony spočívající v písemných podáních běžně činil. Uvedená lékařská zpráva má tak stran nemožnosti ředitele žalobce podat žádost o Příspěvek v průběhu července 2024 zcela minimální vypovídací hodnotu, což je ostatně s největší pravděpodobností projevem toho, že byla sepsána až na počátku prosince 2024 (s největší pravděpodobností k žádosti dotčené osoby). Ani počasí v místě jejího bydliště a pracoviště nebylo v období od poloviny do konce července 2024 nikterak extrémní, ani pokud jde o průměrnou vlhkost vzduchu (zhruba 60 %), ani pokud jde o průměrnou teplotu vzduchu (zhruba 22 °C). Rovněž úroveň biozátěže byla ve sledovaném období povětšinou na hodnotě 1 (mírná zátěž), částečně na hodnotě 2 (střední zátěž), jenom v jednom dni byla biozátěž na hodnotě 3 (vysoká zátěž).
32. Dle krajského soudu provedenými důkazy žalobce neprokázal existenci objektivních důvodů, které by mu bránily včas podat žádost o Příspěvek, coby nutného předpokladu pro vyhovění jeho žádosti o prominutí zmeškání úkonu (vit také rozsudek NSS ze dne 17. 2. 2015, č. j. 7 Azs 13/2015-28). V tomto směru závěry žalovaného rozhodnutí plně ob stojí.
33. Zbývající žalobní námitky nelze považovat za relevantní, resp. důvodné, neboť soud plně souhlasí se žalovaným, že zákon o zaměstnanosti neumožňuje ohledně včasnosti podání žádosti o příspěvek na podporu zaměstnání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce přihlídnout k dopadům negativního rozhodnutí pro společnost a tyto zohlednit. Přičemž je nerozhodné, že žalobce doložil splnění podmínek pro přiznání Příspěvku. Ohledně posouzení včasnosti podání žádosti o uvedený příspěvek nelze aplikovat ani institut nepřiměřené tvrdosti zákona (ten se dle ustanovení § 78a odst. 15 a 16 zákona o zaměstnanosti týká pouze problematiky tzv. bezdlužnosti). Tyto námitky

byly žalovaným posouzeny způsobem zákonným a správným, v podrobnostech krajský soud na odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazuje.

VI. Závěr a náklady řízení

34. Krajský soud tak uzavírá, že neshledal nepřezkoumatelnost, nezákonnost ani nesprávnost napadeného rozhodnutí a neshledal ani žádné vady v řízení před orgánem I. stupně ani před žalovaným, které by mohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Správní orgány neporušily ani žádnou ze základních zásad správního řízení vymezených v §§ 2 až 8 správního řádu.
35. S ohledem na shora uvedené proto krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.
36. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný se náhrady nákladů řízení při jednání výslovně vzdal.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 11. března 2025

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu